

L. SIMON LÁSZLÓ
ÍRÓ, ORSZÁGGYÜLÉSI
KÉPVISELŐ

37 500 000 000 HUF

KULTURATÁMOGATÁS | A kormány döntése az előadó-
művészeti támogatásról a kulturális terület sikere.

■ A napokban két hír jelent meg a társasági nyereségadóból igénybe vehető támogatási rendszerrel kapcsolatban: az egyik szerint a kormány az előadó-művészeti szervezetek taotámogatásának a pótlására 37,5 milliárd forintot biztosít 2019-ben, a másik szerint 50 milliárdban maximalizálják a sportra fordítható tao mértékét. Ez utóbbit viszonylag diszkréten kezelte az ellenzéki sajtó, nyilván nem illik bele a miniszterelnök „sportmániájáról” kialakított képbe. Nehezükre esik rámutatni a kormányzat felelős költségvetési politikájára és arra, hogy téves volt az az előfeltevés, amely szerint a kulturális tao kivezetése újabb terhet jelent a költségvetésnek: hiszen miközben vissza kell pótolni valamennyi pénzt az előadóművészeknek, aközben az oda már fel nem ajánlható adó automatikusan átmegy a sportba, azaz továbbra sem folyik be az államkasszába.

A kormány döntése az előadó-művészeti támogatásról a kulturális terület sikere. 2010-ben még csak 6,5 milliárd forint volt a teljes színházi taotámogatás, ami 2016-ra felkúszott 27,7-re, 2017-ben pedig 37,4 milliárdra növekedett. A szinte iparaggá duzzadt rendszerben valójában sem az eladott jegyek, sem az előadások száma, sem a jegyárbevétel nem nőtt ilyen dinamikusán, így a terület tényleges forrásigényénél nincs is értelme abból a számból kiindulni, amit csak a következő hetekben tudunk meg pontosan, azaz, hogy a művészeti szervezetek mennyi taót vettek igénybe 2018-ban. S nem szabad felülni azoknak az ellenzéki huhogásoknak sem, amelyek drasztikus jegyárnövekedést, százával elmaradó előadásokat vizionálnak. Csupán a rendszer fehéredésével együtt járó jelenségekről, a csalásra építő szervezetek fokozatos kikopásáról van szó. Sikerről azért lehet beszélni, mert ha figyelembe vesszük, mennyi áltársulat jutott indokolatlanul sok pénzhez és mennyi jutalék mozgott a rendszerben, akkor könnyen belátható, hogy a 37,5 milliárd forint valóságos forrásnövekedést hoz az előadóművészek értéket teremtő világában.

A kérdés már csak az, hogy a pénzt miképpen osztja el a szaktárca. Egy részét érdemes normatív alapon címkézni, elsősorban az állami fenntartású kiemelt nemzeti intézményeknek: a Nemzeti Színházról az Operetten át a Nemzeti Filharmonikusokig, illetve a Pesti Magyar Színháznak. Ez utóbbi ugyanakkor megérett a megújításra: a kormány városképi rekonstrukciós terveihez igazodva megfontolandó a Láng Adolf tervei alapján épített eredeti homlokzat visszaállítása, miközben belül modern, jól felszerelt színházi tér kialakítása vált szükségessé. A tartalmi megújítás és a jelentősen megemelendő támogatás egy fájó űr betöltésére nyithat lehetőséget: az ifjúság „beavató színházának” a létrehozására.

Mindezekon túl szükséges a vidéki önkormányzatok és a főváros által fenntartott intézmények, a tánc- és zeneművészeti szervezetek, a fesztiválok, a független színházak és a befogadó intézmények pályázati formában való támogatása, de érdemes megfontolni egy színházi miniszteri keret kialakítását is. ■